Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0181

Merten aluesuunnitteludirektiivin 2014/89/EU täytäntöönpanon vaikutus kalastukseen tietyillä kalastus- ja merialueilla

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2026 merten aluesuunnitteludirektiivin 2014/89/EU täytäntöönpanon vaikutuksesta kalastukseen tietyillä kalastus- ja merialueilla (2024/2126(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon merten aluesuunnittelun puitteista 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/89/EU[1] (merten aluesuunnitteludirektiivi),

– ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiapuitedirektiivi)[2],

– ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013[3] (yhteisestä kalastuspolitiikasta annettu asetus),

– ottaa huomioon Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston perustamisesta ja asetuksen (EU) 2017/1004 muuttamisesta 7. heinäkuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1139[4],

---

1 EUVL L 257, 28.8.2014, s. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
2 EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
3 EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
4 EUVL L 247, 13.7.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.

– ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY[5] (luontodirektiivi),

– ottaa huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30. marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY[6] (lintudirektiivi),

– ottaa huomioon 3. toukokuuta 2022 annetun komission kertomuksen merten aluesuunnittelun puitteista annetun direktiivin 2014/89/EU täytäntöönpanon edistymisestä (COM(2022)0185),

– ottaa huomioon veden laatua ja ympäristönsuojelua koskevan EU:n lainsäädännön (vesipuitedirektiivi[7], direktiivi 2008/105/EY[8], direktiivi (EU) 2024/3019[9], neuvoston direktiivi 91/676/ETY[10], direktiivi 2005/35/EY[11] ja asetus (EY) N:o 1907/2006[12]),

– ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia – Luonto

---

5 EUVL L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.

6 EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.

7 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23. lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

8 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/105/EY, annettu 16. joulukuuta 2008, ympäristönlaatunormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/105/oj).

9 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/3019, annettu 27. marraskuuta 2024, yhdyskuntajätevesien käsittelystä (EUVL L, 2024/3019, 12.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/3019/oj).

10 Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12. joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

11 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7. syyskuuta 2005, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 255, 30.9.2005, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/35/oj).

12 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18. joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380) ja siitä 9. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman[13],

– ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vastuullisen kalastuksen toimintaohjeen vuodelta 1995 ja erityisesti sen 10 artiklan,

– ottaa huomioon FAO:n vapaaehtoisen ohjeiston kestävän pienimuotoisen kalastuksen turvaamisesta ruokaturvan ja köyhyyden poistamisen yhteydessä

– ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen valtamerisopimus” (COM(2025)0281),

– ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman merituulipuistojen ja muiden uusiutuvan energian järjestelmien vaikutuksesta kalastusalaan[14],

– ottaa huomioon 6. lokakuuta 2022 antamansa päätöslauselman ”Uutta pontta valtamerten hallinnointiin ja biodiversiteetin vahvistamiseen”[15],

– ottaa huomioon 9. toukokuuta 2023 antamansa päätöslauselman kalastuksen yhteishoidosta EU:ssa ja kalastusalan osallistumisesta hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanoon[16],

– ottaa huomioon 18. tammikuuta 2024 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanon tilanteesta ja tulevaisuudennäkymistä[17],

– ottaa huomioon 12. toukokuuta 2021 annetun komission tiedonannon kestävämpää ja kilpailukykyisempää EU:n vesiviljelyä koskevista strategisista suuntaviivoista vuosiksi 2021–2030 (COM(2021)0236),

– ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2025)0003), joka liittyy asiakirjaan ”Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille meristrategiapuitedirektiivin (2008/56/EY) 17 artiklan mukaisesti päivitettyjä jäsenvaltioiden toimenpideohjelmia koskevasta komission arvioinnista”,

– ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen 25/2023 ”EU:n vesiviljelypolitiikka – Tuotannon

---

13 Euroopan parlamentin 9. kesäkuuta 2021 antama päätöslauselma ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme” (EUVL C 67, 8.2.2022, s. 25).
14 EUVL C 99, 1.3.2022, s. 88.
15 EUVL C 132, 14.4.2023, s. 106.
16 EUVL C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.
17 EUVL C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.

kasvu on pysähtynyt ja tulokset ovat epäselviä, vaikka EU-rahoitusta on lisätty”,

– ottaa huomioon parlamentin tutkimuspalvelujen pääosaston lokakuussa 2025 julkaiseman katsauksen ”Fisheries in maritime spatial planning”,

– ottaa huomioon tutkimuksen ”Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins”, jonka parlamentin tutkimuspalvelujen pääosasto julkaisi joulukuussa 2025,

– ottaa huomioon vuonna 2022 hyväksytyn Kunmingin-Montrealin maailmanlaajuisen luonnon monimuotoisuuskehyksen,

– ottaa huomioon hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin syyskuussa 2019 julkaiseman raportin ”Special Report on the Ocean and Cryosphere in a Changing Climate”,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,

– ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A10-0120/2026),

A. ottaa huomioon, että eri toimintojen ja alojen, kuten kalastuksen, vesiviljelyn, meriliikenteen, merenkulun, uusiutuvan merienergian, luonnonsuojelun, merellisen kulttuuriperinnön säilyttämisen, rannikkomatkailun, virkistystoiminnan, merenpohjan sedimenttien louhintaan ja hävittämiseen käytettävän ruoppauksen, vedenalaisten kaapeleiden ja putkistojen käytön ja puolustuksen, välinen merialueille pääsyä koskeva lisääntynyt kilpailu lisää meriekosysteemeihin kohdistuvaa kumulatiivista painetta ja merialueiden käyttöön liittyviä konflikteja, joita institutionaalinen ja hallinnollinen hajanaisuus pahentaa;

B. ottaa huomioon, että kalastus ja vesiviljely ovat EU:n turvallisuuden ja suvereniteetin kannalta strategisia aloja erityisesti elintarviketurvan ja merialueiden suvereniteetin osalta ja että ne edistävät rannikkoyhteisöjen kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä; ottaa huomioon, että EU:n kalastustuotteet ovat terveellisiä ja usein paikallisesti hankittuja ja tarjoavat yhden parhaista profiileista, kun mitataan alhaisia kasvihuonekaasupäästöjä syötävää eläinperäistä proteiiniyksikköä kohti; toteaa, että näiden alojen strateginen arvo olisi siksi tunnustettava asianmukaisesti merten aluesuunnittelussa;

C. ottaa huomioon, että vuonna 2022 EU:n omavaraisuus laski kalojen ja äyriäisten osalta 37,5 prosenttiin ja noin 80 prosenttia EU:ssa kulutetuista kaloista ja äyriäisistä tuotiin, mikä luo rakenteellisen riippuvuuden ulkopuolisista lähteistä ja heikentää EU:n ruokasuvereniteettia; ottaa huomioon, että samaan aikaan EU:n

kalastuslaivasto on pienentynyt merkittävästi viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana ja on nyt yli 13 prosenttia pienempi kuin vuonna 2014; ottaa huomioon, että tämä supistuminen yhdessä merialueiden käytöstä käytävän kilpailun lisääntymisen kanssa uhkaa kalastusalan taloudellista elinkelpoisuutta, sukupolvenvaihdosta ja laivaston kykyä edistää EU:n elintarviketurvaa; toteaa, että riittävän, tasapainoisen ja ennakoitavan merialueille pääsyn varmistaminen on siksi olennaisen tärkeää kilpailukykyisen EU:n kalastusalan kehittämiseksi, kuten eurooppalaisessa valtamerisopimuksessa todetaan;

D. ottaa huomioon, että muuttuva geopoliittinen tilanne ja kasvavat jännitteet voivat lisätä merialueiden sotilaallista käyttöä; katsoo, että merten aluesuunnittelussa on otettava huomioon puolustukseen ja turvallisuuteen liittyvät toimet ja operaatiot, kuten talousvyöhykkeiden valvonta, kauppamerenkulun suojelu, yhteiset sotaharjoitukset, laittoman kaupan torjunta, miinanraivaus, merirosvouksen torjunta sekä ilma- ja satelliittivalvonta ja niiden vuorovaikutus mereen ja meriympäristöön liittyvän taloudellisen toiminnan kanssa;

E. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin huomautti erityiskertomuksessaan 22/2023 ”Merellä tuotettava uusiutuva energia EU:ssa”, että on olemassa riski, että kalastusalalla menetetään työpaikkoja; ottaa huomioon, että kertomuksessa tuotiin esiin, että uusiutuvan merienergian kehittämisestä kalastukselle aiheutuvia keskeisiä taloudellisia vaikutuksia ei ole kvantifioitu, ja todettiin, että uusiutuvan merienergian kehittämisen mahdolliset kielteiset vaikutukset kalastusalaan olisi tunnistettava paremmin ja niihin olisi puututtava; ottaa huomioon, että kertomuksessa todettiin myös, että kalakantojen paraneminen laajemmassa mittakaavassa on epävarmaa mutta että uusiutuvan merienergian tuotantoalueilla on havaittu jonkin verran kalatiheyden kasvua, mikä viittaisi siihen, että kalastajat ja kalastusala saattaisivat hyötyä kyseisistä alueista;

F. ottaa huomioon, että EU on asettanut oikeudellisesti sitovan tavoitteen ottaa käyttöön toimivia ja alueperusteisia ennallistamistoimenpiteitä, jotka kattavat vähintään 20 prosenttia sen merialueista vuoteen 2030 mennessä;

G. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut suojelemaan vähintään 30 prosenttia merialueestaan vuoteen 2030 mennessä;

H. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitteludirektiivillä luodaan jäsenvaltioille yhteinen kehys niiden merivesien käytön järjestämiseksi ja että sen tavoitteena on edistää sinisen talouden kestävää kehitystä ja kestävää kasvua sekä vähentää eri alojen välisiä konflikteja ilman, että direktiivillä asetettaisiin uusia alakohtaisia velvoitteita; ottaa huomioon, että direktiivillä pyritään edistämään pääomavaltaisen ja yksinoikeudellisiin alueisiin

perustuvan taloudellisen toiminnan laajentamista, mikä saattaa syrjäyttää merten perinteisen, liikkuvan ja kollektiivisen käytön, erityisesti kalastuksen;

I. ottaa huomioon, että EU on luonut merten aluesuunnittelukehyksen, rajatylittävän yhteistyön mekanismit mukaan lukien; ottaa huomioon, että rannikkojäsenvaltiot ovat vastuussa kehyksen mukaisten suunnitelmien hyväksymisestä, myös tällaisten suunnitelmien muodon ja sisällön suunnittelusta ja määrittämisestä niiden hallinnollisen perinteen mukaisesti sekä merialueiden jakamisesta eri toimintoja ja käyttötarkoituksia varten;

J. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitteludirektiivillä myötävaikutetaan ympäristönsuojeluun edistämällä merialueiden ja niiden luonnonvarojen kestävää käyttöä ja että siinä edellytetään, että jäsenvaltiot soveltavat ekosysteemiin perustuvaa lähestymistapaa; ottaa huomioon, että sillä pyritään varmistamaan toimiva tasapaino ympäristöön liittyvien, sosiaalisten ja taloudellisten tavoitteiden välillä ilman, että muut toiminnot asetetaan järjestelmällisesti etusijalle perinteisiin toimintoihin nähden;

K. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitteludirektiivi liittyy läheisesti muun EU:n lainsäädännön, kuten meristrategiapuitedirektiivin, yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen, luontodirektiivin, lintudirektiivin ja vesipolitiikan puitedirektiivin, täytäntöönpanoon; ottaa huomioon, että se liittyy myös oikeudellisesti sitoviin ja sitomattomiin poliittisiin sitoumuksiin, kuten Kunmingin-Montrealin maailmanlaajuiseen luonnon monimuotoisuuskehykseen;

L. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitteludirektiivin hyväksymisen jälkeen 22 rannikolla sijaitsevaa jäsenvaltiota velvoitettiin nimeämään toimivaltaiset viranomaiset vuoteen 2016 mennessä ja hyväksymään merivesiään koskevat kansalliset merten aluesuunnitelmat 31. maaliskuuta 2021 mennessä; ottaa huomioon, että kahdeksan jäsenvaltiota ei noudattanut tätä määräaikaa;

M. ottaa huomioon, että 20 niistä 22 jäsenvaltiosta, joilla on rannikko, on tähän mennessä hyväksynyt merten aluesuunnitelmia ja että monet niistä ovat parhaillaan tarkistamassa niitä;

N. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden on merten aluesuunnitelmia laatiessaan otettava huomioon ympäristöön ja talouteen liittyviä sekä sosiaalisia ja turvallisuusnäkökohtia, maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus ja rajatylittävä yhteistyö sekä varmistettava kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien, myös kalastajien ja äyriäisten kerääjien ja niitä edustavien järjestöjen sekä syrjäisimpien alueiden yhteisöjen, varhainen, jatkuva ja tehokas osallistuminen alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan avulla ja koko päätöksentekoprosessin ajan varmistaen, että osallistuminen on

asianmukaista ja merkityksellistä eikä rajoitu pelkästään neuvoa-antavaan rooliin;

O. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpanon taso vaihtelee huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen, koska niiden hallinto- ja hallinnointirakenteet vaihtelevat paikallisista järjestelmistä keskitetympiin järjestelmiin; ottaa huomioon, että merten aluesuunnittelun vaikutukset vaihtelevat suuresti kyseessä olevien merialueiden ja alueiden mukaan ja että joillakin rannikkoalueilla on enemmän alueellisia rajoituksia ja kilpailevia käyttötarkoituksia, mikä pahentaa alueellista epätasapainoa EU:ssa;

P. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden on koordinoitava suunnitelmansa muiden asiaankuuluvien jäsenvaltioiden kanssa ja tehtävä yhteistyötä EU:n ulkopuolisten maiden viranomaisten kanssa kyseisellä merialueella; ottaa huomioon, että eri merialueiden tai osa-alueiden ja rannikkoalueiden välisten erojen vuoksi yhtä kaikille sopivaa lähestymistapaa ei pidetä sopivana tällaiselle yhteistyölle;

Q. ottaa huomioon, että merten aluesuunnitelmien luonne ja sisältö vaihtelevat suuresti, koska merten aluesuunnitteludirektiivi ei sisällä yksityiskohtaisia sitovia kriteerejä suunnitelmille, mikä antaa jäsenvaltioille huomattavasti joustovaraa suunnitelmien täytäntöönpanoon ja yksityiskohtaiseen suunnitteluun;

R. toteaa, että merten aluesuunnittelua tarvitaan kipeästi alueilla, joille on keskittynyt runsaasti toimintaa ja merialue on rajallinen, kuten Englannin kanaalissa, Itämerellä ja Välimerellä;

S. ottaa huomioon, että merten aluesuunnittelun olisi edistettävä EU:n alueellista yhteenkuuluvuutta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 174 artiklan mukaisesti; ottaa huomioon, että kalastus ja vesiviljely eivät ole pelkästään taloudellista toimintaa, vaan niillä on keskeinen sosiaalinen tehtävä toimeentulon tarjoamisessa, työpaikkojen säilyttämisessä sekä rannikko- ja saariyhteisöjen yhteiskunta- ja kulttuurirakenteen säilyttämisessä erityisesti syrjäisillä ja kaikkein syrjäisimmillä alueilla;

T. ottaa huomioon, että kalastus- ja vesiviljelyaloilla on edessään useita haasteita, kuten meriekosysteemien tilan heikkenemisestä ja merten suojelutoimenpiteiden epätasaisesta käyttöönotosta johtuva paine sekä kehittyvistä sinisen talouden aloista, kuten uusiutuvasta merienergiasta, aiheutuva paine;

U. ottaa huomioon, että ekologisesti toisiinsa yhteydessä olevien suojeltujen merialueiden hyvin hallinnoidut ja tehokkaasti suojellut verkostot ovat keskeinen väline merten biologisen monimuotoisuuden säilyttämisessä, ja toteaa, että voivat edistää pitkän aikavälin hyötyjä kantojen elpymisen, lähialueille heijastuvien vaikutusten ja rannikkotalouksien selviytymiskyvyn muodossa mutta niiden tehokkuus ja sosiaalinen hyväksyttävyys riippuvat siitä, miten ne suunnitellaan ja miten niitä hallinnoidaan ja koordinoidaan

kestävien kalastustoimien kanssa, erityisesti soveltamalla eriytettyjä lähestymistapoja, jotka perustuvat tieteelliseen tietoon ja kaikkien sidosryhmien, myös kalastajien ja rannikkoyhteisöjen, osallistumiseen;

V. varoittaa, että uusiutuva merienergia on kestävää vain, mikäli sillä ei ole kielteisiä vaikutuksia ympäristöön eikä taloudelliseen, sosiaaliseen ja alueelliseen yhteenkuuluvuuteen erityisesti kalastuksesta riippuvaisilla alueilla;

W. toteaa, että jäsenvaltiolla säilyy edelleen toimivalta päättää kansallisesta energiayhdistelmästään ja -teknologioistaan;

X. ottaa huomioon, että kalastusalueiden väheneminen entisestään johtaa kalastustoiminnan siirtymiseen muualle, kalastuspaineen lisääntymiseen ja kalastuslaivastojen väliseen kilpailuun sekä niiden segmenttien katoamiseen, jotka eivät voi siirtää toimintaansa muualle, mikä koskee erityisesti pienimuotoista kalastusta ja rantakalastusta, kuten äyriäisten kerääjiä; ottaa huomioon, että tämä vaikuttaa myös sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen, työllisyyteen ja mereen liittyvien perinteiden jatkamiseen;

Y. ottaa huomioon, että yhteisen kalastuspolitiikan mukaisesti jäsenvaltioilla on oikeus rajoittaa kalastusoikeus 12 meripeninkulman vyöhykkeellä rannikostaan ja syrjäisimmillä alueilla 100 meripeninkulman vyöhykkeellä kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat kyseisillä vesillä läheisen rannikon satamista käsin;

Z. ottaa huomioon, että meri- ja rannikkoalueet kärsivät ilmastonmuutoksen ja erityisesti kemiallisten pilaavien aineiden ja merellä tai maalla sijaitsevien lähteiden aiheuttaman pilaantumisen seurauksista, jotka vaikuttavat myös mereen liittyviin toimintoihin, merten biologiseen monimuotoisuuteen ja kala- ja vesiviljelyvaroihin;

AA. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta ja brexitin seuraukset ovat muuttaneet perusteellisesti alueellista, taloudellista ja kalastusalan tasapainoa useilla merialueilla, erityisesti Englannin kanaalissa, Pohjanmerellä ja läntisillä vesillä, mikä on johtanut EU:n kalastustoiminnan keskittymiseen entistä rajoitetummille merialueille;

AB. ottaa huomioon, että merialan ammattilaiset, kuten kalastajat, voivat kohdata tiettyjä riskejä tai vaaroja, jotka liittyvät alusten turvallisuuteen tai altistumiseen tietynlaiselle merireittien kautta tapahtuvalle laittomalle kaupalle, kuten huumausaineiden laittomalle kaupalle;

AC. toteaa, että kalastus- ja vesiviljelyalan työntekijöillä olisi oltava turvalliset, oikeudenmukaiset ja ihmisarvoiset työolot ja riittävä sosiaalinen suojelu; ottaa huomioon, että merten aluesuunnittelua koskevilla päätöksillä voi olla suora vaikutus näiden ammattilaisten turvallisuuteen, tuloihin ja työoloihin;

AD. ottaa huomioon, että monet merten aluesuunnitelmista kattavat vain merialueet eivätkä sisällä maa- ja merialueiden välistä vuorovaikutusta eivätkä etenkään maalla sijaitsevien lähteiden aiheuttaman pilaantumisen vaikutuksia meriekosysteemeihin;

AE. ottaa huomioon, että ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan täytäntöönpano on riittämätöntä tai puutteellista, koska monilla jäsenvaltioilla on vaikeuksia soveltaa sitä käytännössä ja yhdenmukaistaa merten aluesuunnitteludirektiivin vaatimukset muun lainsäädännön, kuten yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen tai meristrategiapuitedirektiivin, vaatimusten kanssa;

AF. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot eivät ole vielä saavuttaneet Euroopan merien ja valtamerien ympäristön hyvää tilaa koskevaa vuoden 2020 tavoitetta, kuten meristrategiapuitedirektiivissä edellytetään;

AG. toteaa, että tietojen kerääminen, avoimuus, saatavuus, yhdenmukaistaminen ja kohtuullisen nopea käsittely ovat avainasemassa määritettäessä, miten kalastus ja vesiviljely sisällytetään merten aluesuunnitteluun; ottaa huomioon, että talousvyöhykkeistä ei ole kattavia tietoja ja että tietojen yhdistäminen eri aloilta ja tietojen hankkiminen kansallisilta viranomaisilta on vaikeaa; toteaa, että rahoituksen kohdentamista tällaisiin tiedonkeruutoimiin voitaisiin parantaa;

Merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpano ja sen vaikutukset kalastukseen ja vesiviljelyyn

1. korostaa, että vaikka merten aluesuunnitteludirektiivi tarjoaa asiaankuuluvan monialaisen kehyksen yhteistyölle, jäsenvaltiot ovat panneet sen täytäntöön epätasaisesti;

2. panee tyytyväisenä merkille, että osa jäsenvaltioista on edistynyt pitkälle merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpanossa ja että niillä on yhdennetyt kansalliset strategiat, erityiset elimet ja merialueita koskevat toimintasuunnitelmat;

3. toteaa, että merten aluesuunnitelmat ovat joissakin jäsenvaltioissa oikeudellisesti sitovia ja toisissa oikeudellisesti sitomattomia ja lähinnä neuvoa-antavia; painottaa, että täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa haittaavat usein institutionaalinen segmentoituminen, hajanainen hallinto ja riittämättömät oikeudelliset mekanismit tai näihin mekanismeihin ja niiden käyttömahdollisuuksiin osoitetut riittämättömät taloudelliset ja henkilöresurssit, erityisesti Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston paikallisten kalastus- ja vesiviljelyalan toimintaryhmien kautta;

4. korostaa, että merialueiden aluesuunnitteluun olisi sisällyttävä ongelmien ja mahdollisuuksien tunnistaminen, suunnittelutietojen kerääminen, päätöksenteko ja täytäntöönpano ja että tällaisen

suunnittelun yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kalastukseen ja vesiviljelyyn;

5. painottaa, että merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpano ja tehokkuus vaihtelevat suuresti EU:n merialueiden välillä ja että osa alueista, kuten Itämeri tai Pohjanmeri, on katettu suurelta osin merten aluesuunnitelmilla, kun taas toiset alueet, kuten Välimeri, on katettu suunnitelmissa huomattavasti heikommin;

6. panee tyytyväisenä merkille laajennettua Pohjanmeren aluetta koskevan aloitteen, joka kokoaa yhteen jäsenvaltioita ja EU:n ulkopuolisia maita tavoitteenaan parantaa merten aluesuunnitelmien yhdenmukaistamista ja koordinointia;

7. korostaa, että rajatylittäviä aloitteita on edelleen vain rajallinen määrä ja tehokas koordinointi puuttuu, mikä vaikeuttaa ponnisteluja yhteisten haasteiden ratkaisemiseksi toisiinsa yhteydessä olevilla merialueilla; pitää valitettavana, että jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden, erityisesti viereisten rannikkovaltioiden, välisessä merten aluesuunnittelua koskevassa yhteistyössä on vaikeuksia;

8. painottaa brexitin vaikutuksia merten aluesuunnitteluun, erityisesti suojeltujen merialueiden ja uusiutuvan merienergian kehittämiseen, mutta myös muihin toimintoihin, kuten tiheään meriliikenteeseen ja rannikkomatkailuun; korostaa, että nämä muutokset ovat johtaneet siihen, että EU:n kalastuslaivasto on suljettu monien Yhdistyneen kuningaskunnan vesillä sijaitsevien kalastusalueiden ulkopuolelle, sekä pyyntiponnistuksen muutokseen ja suureen kalastuspaineeseen Pohjanmeren ja Englannin kanaalin alueilla, mistä aiheutuu vahinkoa EU:n kalastusalalle; kehottaa sisällyttämään nämä osatekijät järjestelmällisesti merten aluesuunnitteluun näillä alueilla;

9. korostaa, että tarvitaan jäsenvaltioiden ja Yhdistyneen kuningaskunnan välistä koordinointia, jotta merialuetta voidaan hallinnoida tehokkaasti ja tasapuolisesti ja siten vähentää lukuisia käyttöön liittyviä ristiriitoja, kun otetaan huomioon kunkin toiminnan taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät ulottuvuudet; muistuttaa tässä yhteydessä Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan mukaisesta velvoitteesta tehdä rajatylittävää yhteistyötä; kehottaa erityisesti kuulemaan aidosti Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Kanaalisaaria merisuojelualueilla toteutettavista hoitotoimenpiteistä, joissa otetaan huomioon EU:n kalastajille aiheutuvat sosioekonomiset seuraukset;

10. korostaa, että Välimeren alue kärsii erityisesti merienergia-alustojen ja muun vastaavan infrastruktuurin lisääntymisestä, joka vähentää merkittävästi kalastukseen käytettävissä olevaa aluetta, rajoittaa pääsyä perinteisille kalastusalueille ja lisää merialueiden pirstoutumista; toteaa, että vaikka jäsenvaltiot ovat vastuussa

infrastruktuurin käytön määrittämisestä näillä alueilla, niiden päätökset vaikuttavat suoraan perinteisten kalastusalueiden käyttöön, minkä vuoksi ne on sisällytettävä johdonmukaisesti merten aluesuunnitteluprosesseihin; toteaa, että merimatkailun kehittäminen vaikuttaa myös merialueen kalastustoimintaan;

11. korostaa Adrianmeren erityispiirteitä puolisuljettuna ja erittäin herkkänä merialueena, johon kohdistuu kumulatiivisia paineita kalastuksen, vesiviljelyn, meriliikenteen, matkailun ja rannikkoalueiden kehittämisen vuoksi; korostaa, että nämä paineet edellyttävät vahvempaa merialuetta koskevaa ja rajatylittävää lähestymistapaa merten aluesuunnitteluun; kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita yhteistyössä EU:n ulkopuolisten rannikolla sijaitsevien naapurimaiden kanssa vahvistamaan koordinointia, tietojen jakamista ja yhteisiä hallintomekanismeja Adrianmerellä; korostaa pienimuotoisen kalastuksen ja rannikkokalastuksen merkitystä merialueelle ja sitä, että on tärkeää sisällyttää ne merten aluesuunnitteluun, jotta voidaan turvata niiden taloudellinen elinkelpoisuus ja kulttuuriperintö;

12. painottaa, että Itämerelle on ominaista useat ainutlaatuiset piirteet, kuten sen asema puolisuljettuna merialueena, jolle on keskittynyt runsaasti erityyppistä taloudellista toimintaa, kuten kalastusta, meriliikennettä ja entistä enemmän uusiutuvan merienergian tuotantoa, sekä sen ekosysteemin haavoittuvuus; kehottaa tässä yhteydessä soveltamaan merten aluesuunnitteluun kestävää lähestymistapaa, joka on mukautettu näihin alueellisiin olosuhteisiin; antaa tunnustusta merten aluesuunnittelua käsittelevän HELCOM-VASAB-työryhmän meneillään olevalle työlle, joka tarjoaa vankan perustan Itämeren merialuetason koordinoinnille;

13. korostaa, että myös syrjäisimpien alueiden merialueet on otettava mukaan merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpanoon siten, että niiden erityispiirteet otetaan kattavasti huomioon, myös vuorovaikutuksessa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa;

Merten aluesuunnittelun hyödyt kalastukselle ja vesiviljelylle

14. pitää valitettavana, että nykyinen merten aluesuunnittelun oikeudellinen kehys ei ole tuottanut tyydyttävällä tavalla odotettuja hyötyjä kalastukselle; toteaa, että merten aluesuunnittelu ei ole merkittävästi parantanut kalastustoiminnan ennustettavuutta ja vakautta; painottaa, että merten aluesuunnittelu ei sisällä kalastukselle ja erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittaville toimijoille vähimmäistavoitteita eikä mitattavissa olevia ympäristöön liittyviä, sosiaalisia ja taloudellisia indikaattoreita; korostaa, että EU:n meripolitiikka on pantava täytäntöön johdonmukaisesti ja tehokkaasti;

15. korostaa, että merten aluesuunnittelukehyksen täytäntöönpanon kannalta on tärkeää tehdä kattava sosioekonominen analyysi, jossa

otetaan huomioon pienyritysten ja rannikkoyhteisöjen näkemykset; muistuttaa kalastuksen ja vesiviljelyn merkityksestä ruokasuvereniteetille ja siihen liittyvän taitotiedon säilyttämiselle EU:ssa ja toteaa, että on yleisen edun mukaista ottaa niiden merkitys paremmin huomioon merten aluesuunnittelussa;

16. korostaa, että merten aluesuunnittelun on integroitava paremmin kalastus ja vesiviljely ja vastattava aktiivisesti kalastukseen vaikuttaviin alueellisiin haasteisiin, mukaan lukien merellä tuotettavan energian, suojeltujen merialueiden, merenkulun ja puolustusalueiden kumulatiiviset vaikutukset, ja vältettävä kalastustoiminnan asteittaista marginalisoitumista; korostaa, että merituulipuistot olisi mahdollisuuksien mukaan sijoitettava alueille, jotka eivät sovellu yhtä hyvin kalastukseen, jotta voidaan minimoida kalastustoimintaan kohdistuvat kielteiset vaikutukset;

17. painottaa pienimuotoisen kalastuksen keskeistä osuutta esimerkiksi paikallisessa työllisyydessä, sosiaalisessa yhteenkuuluvuudessa ja perinteisten taitojen säilyttämisessä; kehottaa ottamaan tämän segmentin kattavasti huomioon merten aluesuunnittelussa erityisesti alueelle pääsyn, kalastusalueiden läheisyyden ja toiminnan turvallisuuden osalta;

18. toteaa, että merituulipuistot saattavat vaikuttaa kalastukseen, jos ne muuttavat kaupallisesti hyödynnettävien meriympäristön lajien alueellista levinneisyyttä ja esiintymisrunsautta ja rajoittavat pääsyä alueelle turvallisuussyistä tai rajoittavat kalastusmenetelmiä; toteaa, että vaikka kalastajille on havaittu koituvan joitakin mahdollisia hyötyjä, ne ovat merkityksellisiä vain, jos kalastajat pystyvät käytännössä ja toteuttamiskelpoisesti toimimaan kyseisillä alueilla;

19. korostaa, että vaikka merten aluesuunnittelun oikeudellisesta kehyksestä on vain vähäistä hyötyä vesiviljelylle, parannuksia tarvitaan merialueiden osoittamisessa vesiviljelylle, vesiviljelyalan aseman paremmassa tunnustamisessa kehyksessä, rajatylittävässä johdonmukaisuudessa, oikeusvarmuudessa ja lupamenettelyjen aikataulussa ja vaikutuksissa; painottaa erityisesti, että vesiviljely on sisällytettävä paremmin merten aluesuunnitteluun ja että on harkittava muita toimia, kuten mahdollisen yhteisen vesiviljelypolitiikan kehittämistä, jotta tämä EU:n elintarviketurvan kannalta keskeinen ala voidaan ottaa paremmin huomioon;

20. painottaa, että tavoitetta minimoida meren eri alojen ja käyttäjien väliset konfliktit ei ole pääosiltaan saavutettu etenkään kalastuksen ja vesiviljelyn osalta, mukaan lukien simpukoiden kasvatus ja merilevien viljelyn kaltaiset uudet alat, joiden käytettävissä olevat alueet ovat vähentyneet, mikä vaikuttaa niiden kilpailukykyyn ja mahdollisuuksiin kehittää toimintaansa;

21. korostaa, että merialueiden käyttöä koskevien konfliktien luonne vaihtelee kalastus- ja vesiviljelytoiminnan tyypin mukaan ja että

tällaiset toiminnot voivat myös kilpailla keskenään merialueista; painottaa, että merkittävimmät kalastukseen vaikuttavat konfliktit koskevat kalastusalueiden menetyksiä, jotka johtuvat merialueiden suojavyöhykkeistä, pääsyrajoituksista, pääsyä koskevasta kilpailusta, alueellisesta pirstoutumisesta ja useiden meriekosysteemien tilan heikkenemisestä, kun taas suurimmat vesiviljelyyn vaikuttavat konfliktit koskevat vyöhykkeiden päällekkäisyyksiä, ympäristöön liittyviä huolenaiheita kuten pilaantumista ja rehevöitymistä sekä kilpailua saaliista;

22. palauttaa mieliin, että kalastus ja vesiviljely ovat riippuvaisia meriluonnonvarojen maantieteellisestä sijainnista ja meriekosysteemien terveestä tilasta ja että ne liittyvät vahvasti kalojen ja äyriäisten arvoketjuun ja työllisyyteen rannikkoalueilla, minkä vuoksi ne eivät sovellu siirrettäviksi;

23. painottaa, että kalastukselle ei ole annettu ensisijaista asemaa eikä sille ole osoitettu erityisiä alueita, vaan kalastusta on harjoitettava usein jakamattomilla merialueilla, joilta kalastajat yhä useammin joutuvat siirtymään muiden toimintojen tieltä; toteaa, että vaikka vesiviljely, myös merilevien viljely, soveltuu periaatteessa paremmin varatuille alueille, lähestymistavat vaihtelevat suuresti jäsenvaltioiden välillä ja jopa niiden sisällä ja lupamenettelyt ovat usein raskaita;

24. korostaa sitä seikkaa, että vaikka jotkin jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön useaan käyttötarkoitukseen osoitettuja alueita, ne soveltavat lähinnä hankepohjaista lähestymistapaa; painottaa, että useaan käyttötarkoitukseen perustuva lähestymistapa on osoittautumassa erittäin vaikeaksi toteuttaa tietyissä toiminnoissa, erityisesti yhdistettäessä kalastus, biologisen monimuotoisuuden suojelu ja uusiutuva merienergia; toteaa, että useaan käyttötarkoitukseen perustuva lähestymistapa aiheuttaa myös vakuutus- ja turvallisuushuolia kalastajille ja vesiviljelyalan ammattilaisille; painottaa, että vaikka useaan käyttötarkoitukseen osoitetuilla alueilla voi olla potentiaalia käsitellä ihmisen toiminnasta aiheutuvia kumulatiivisia vaikutuksia, tarvitaan lisää tutkimusta niiden toteutettavuuden ja vaikutusten arvioimiseksi; huomauttaa, että tällaisten alueiden nimeämisen olisi perustuttava alueilla toteutettujen eri toimien taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristövaikutusten arviointiin, joka on toteutettava siten, että kaikkien asiaankuuluvien alojen toimijat ja muut asiaankuuluvat sidosryhmät otetaan asianmukaisesti mukaan koko prosessin ajan;

25. panee tyytyväisenä merkille onnistuneet esimerkit toimintojen sijoittamisesta rinnakkain, kuten kiinteä tai kelluva merituulivoimainfrastruktuuri, jota voidaan käyttää myös vesiviljelyn, simpukoiden kasvattamisen ja merilevänviljelyn kehittämiseen ja merieläimistön ja -kasviston elinympäristöjen suojeluun tai elvyttäviin toimiin sekä kalastustoimintaan, kuten passiiviseen ja vähävaikutteiseen kalastukseen; korostaa tässä yhteydessä tarvetta

lisätä hyvien käytäntöjen vaihtoa ja tutkimusta erityisesti ekologisten vaikutusten ja taloudellisen potentiaalin osalta;

26. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita ottamaan energialähteidensä yhdistelmää määritellessään huomioon uusiutuvan merienergian vaikutukset meriekosysteemiin ja kalastukseen;

27. painottaa, että maa- ja merialueiden välinen koordinointi on edelleen kriittinen heikkous merten aluesuunnittelun täytäntöönpanossa, erityisesti kun otetaan huomioon, että maalla sijaitsevista lähteistä aiheutuvan meren pilaantumisen vaikutuksia meriekosysteemeihin ei ole otettu huomioon toteutettaessa toimenpiteitä biologisen monimuotoisuuden suojelemiseksi;

28. kiinnittää huomiota kalastuksen ja satamainfrastruktuurin sekä niihin liittyvien laitteistojen merkitykseen ja tarpeeseen varmistaa, että merten aluesuunnittelu on johdonmukaista suhteessa tällaisiin infrastruktuuri-investointeihin EU:n satamastrategian mukaisesti, kun otetaan huomioon, että kaikki merialan toiminnot ovat riippuvaisia tehokkaasta maa- ja merialueiden välisestä koordinoinnista;

Sidosryhmien osallistuminen ja tiedonkeruu

29. painottaa, että sidosryhmien ja rannikkoyhteisöjen osallistuminen merten aluesuunnitteluprosessiin on lisääntynyt mutta on edelleen rajallista; pitää valitettavana varhaisen vaiheen ja virallisen osallistumisen sekä kuulemisen puutetta, jonka vuoksi mahdollisuudet vaikuttaa aidosti aluesuunnittelua koskeviin päätöksiin ovat rajalliset; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission aloitetta käydä merten aluesuunnittelua koskevaa täytäntöönpanovuoropuhelua;

30. panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa on hyviä esimerkkejä sidosryhmien osallistumisesta, kuten kansalliset kuulemista ja osallistumista koskevat prosessit; pitää kuitenkin valitettavana, että sidosryhmien osallistumista koskevia jäsenvaltioita sitovia säännöksiä ei ole; toteaa, että tämä estää asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten kalastajien, vesiviljelyalan ammattilaisten, eturyhmien ja asianomaisten kansalaisten, osallistumisen kuulemis- ja päätöksentekoprosesseihin erityisesti uusiutuvaa merienergiaa koskevien hankkeiden sijainnin osalta;

31. painottaa, että kalastus ja vesiviljely jäävät usein muiden, voimakkaampien tai taloudellisesti tärkeiden alojen, kuten merienergian, varjoon; panee merkille raportit merialojen välisestä rakenteellisesta vallan epätasapainosta; pitää valitettavana, että tietyt alat ja toimijat sivuuttavat usein kuulemismenettelyt vähemmän järjestäytyneiden toimijoiden, kuten pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien, myös rantakalastajien ja äyriäisten kerääjien, kustannuksella; kehottaa toteuttamaan kattavia,

helposti saavutettavissa olevia ja osallistavia kuulemisprosesseja kaikkien sidosryhmien kanssa ja luomaan korjaavia hallintomekanismeja, mukaan lukien selkeät suuntaviivat, joilla pyritään varmistamaan tasapainoinen ja avoin päätöksenteko, lieventämään konfliktien mahdollisuutta ja luomaan tasapuoliset toimintaedellytykset kalastuksen ja muiden alojen välille;

32. pitää valitettavana, että valtamerten ja merten tilasta, kalavaroista ja ilmastonmuutoksen vaikutuksista ei ole yhdenmukaistettuja ja vertailukelpoisia tietoja ja että asianmukaisia sosiaalisia ja taloudellisia tietoja ei ole saatavilla, kuten ei myöskään arvioita merten aluesuunnitelmien vaikutuksista rannikkoyhteisöihin; painottaa, että jäsenvaltioiden tiedonkeruujärjestelmiä ei ole yhdenmukaistettu;

33. korostaa, että tietojen kohdistusvirheet, kuten yhteensopimattomat paikkatietojen peruslinjat, ja ajallinen yhteensopimattomuus, kuten merten aluesuunnitelmien eriaikaiset tarkistussyklit, haittaavat johdonmukaisen merten aluesuunnittelun ja ekosysteemiin perustuvan lähestymistavan täytäntöönpanoa; muistuttaa, että mallintamisen, kartoituksen ja alueanalyysin välineet ovat päätöksenteon apuvälineitä eivätkä ne voi korvata demokraattista keskustelua tai poliittista kompromissia;

Suositukset

34. korostaa, että asiaa koskevan EU:n lainsäädännön, erityisesti merten aluesuunnitteludirektiivin, yhteisestä kalastuspolitiikasta annetun asetuksen ja meristrategiapuitedirektiivin, välillä tarvitaan kokonaisvaltaisempaa lähestymistapaa ja parempaa koordinointia, jotta varmistetaan merten aluesuunnittelun johdonmukainen ja tehokas täytäntöönpano, mukaan lukien ekosysteemiin perustuva lähestymistapa, jonka tavoitteena on ympäristön hyvän tilan saavuttaminen; korostaa myös, että merten aluesuunnittelussa on noudatettava täysin yhteistä kalastuspolitiikkaa EU:n yksinomaisena kalastuksenhoitoa koskevana lainsäädäntökehyksenä, minkä vuoksi sitä ei pitäisi käyttää epäsuorasti kalastuksenhoitotoimenpiteiden käyttöönottoon, erityisesti jos se on ristiriidassa kalastustoiminnan aseman vahvistamista merten aluesuunnittelussa koskevan tavoitteen kanssa;

35. katsoo, että merten aluesuunnitelmissa olisi otettava paremmin huomioon alueelliset, ympäristöön liittyvät ja sosioekonomiset tarpeet sekä kunkin merialueen erityispiirteet, niihin yhteydessä olevat talousvyöhykkeet mukaan lukien; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi vahvistettava maankäyttö- ja meriviranomaisten välistä koordinointia suunnitellessaan ja pannessaan täytäntöön merten aluesuunnitelmia ja sisällyttäessään suunnitelmiin arviointeja maalla tapahtuvan toiminnan vaikutuksista rannikkovesiin; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon alueelliset erityispiirteet,

myös saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden ominaispiirteet, ja kunnioitettava kunkin jäsenvaltion hallinnollisia perinteitä;

36. korostaa, että jäsenvaltioiden on tarpeen vahvistaa koordinointia sekä jäsenvaltioiden välillä että niiden sisällä, erityisesti kansallisten ja alueellisten viranomaisten välillä, sekä monialaista koordinointia muun muassa ympäristö-, kalastus-, energia- ja liikennepolitiikasta vastaavien viranomaisten välillä merten aluesuunnitelmien suunnittelussa ja täytäntöönpanossa, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen, ekosysteemilähtöinen ja yhdennetty lähestymistapa;

37. kehottaa ottamaan käyttöön alhaalta ylöspäin suuntautuvan, tasapainoisen ja useaan käyttötarkoitukseen perustuvan lähestymistavan merten aluesuunnitteluun, jotta voidaan minimoida merialueiden luonnonvaroihin ja biologiseen monimuotoisuuteen ja näin ollen myös kalastukseen ja vesiviljelyyn kohdistuvat haitalliset vaikutukset ja varmistaa, että näitä toimintoja ei suljeta pois merialueilta; katsoo, että tiettyjen siniseen talouteen liittyvien toimintojen kehittäminen ei saa tapahtua kestävän ja häiriönsietokykyisen kala- ja äyriäistuotannon, ruokasuvereniteetin ja merten biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen kustannuksella; katsoo tässä yhteydessä, että elintarviketurvan strateginen merkitys olisi kytkettävä paremmin merten aluesuunnittelua koskevan direktiivin tulevaan tarkistamiseen; kehottaa siksi tunnustamaan kalastuksen ja vesiviljelyn tärkeän yleisen edun kannalta strategisiksi aloiksi, jotka edistävät merkittävästi EU:n ruokasuvereniteettia ja elintarviketurvaa sekä strategista riippumattomuutta ja rannikkoalueiden työllisyyttä, ja katsoo, että ne olisi asetettava etusijalle merten aluesuunnittelussa erityisesti niiden segmenttien osalta, joita ei voida siirtää muualle;

38. kehottaa soveltamaan useaan käyttötarkoitukseen osoitettuihin alueisiin näyttöön perustuvaa lähestymistapaa ja tiedostamaan, että kalastuksen ja merienergian rinnakkaiselo on käytännössä edelleen vähäistä eikä sitä pitäisi käyttää perusteena kalastuksen sulkemiselle merialueiden ulkopuolelle; korostaa, että useaan käyttötarkoitukseen perustuvaa lähestymistapaa olisi sovellettava sellaisten teknisten ja tieteellisten kriteerien perusteella, jotka kuvastavat kalastuksen ja vesiviljelyn todellista toimintaa; korostaa, että useaan käyttötarkoitukseen osoitettujen alueiden nimeämisen olisi perustuttava niillä harjoitettujen eri toimien kumulatiivisten vaikutusten arviointiin sekä kulkukelpoisuuden ja turvallisuuden perusteelliseen analyysiin; kehottaa ottamaan kaikki asiaankuuluvat alat suoraan ja asianmukaisesti mukaan prosessin koko keston ajaksi;

39. katsoo, että merten aluesuunnittelussa on omaksuttava dynaaminen ja mukautuva lähestymistapa, jossa otetaan huomioon meriympäristön ja merten luonnonvarojen muutokset ja käytetään

säännöllisesti päivitettyjä tieteellisiä ja sosioekonomisia tietoja ja indikaattoreita, erityisesti määritettäessä alueita, jotka voisivat sulkea pois kalastustoiminnan, kuten merituulipuistot, ja nimettäessä tiettyjä suojeltuja merialueita; painottaa, että suunnitteluprosessissa olisi otettava huomioon kalastuksen dynaaminen luonne, joka johtuu siitä, että laivastot liikkuvat usein kausittaisen saatavuuden ja kantojen liikkeiden mukaan ja että tietyntyyppiset pyydykset edellyttävät huomattavaa toimintavaraa;

40. kehottaa ottamaan käyttöön osallistavia hallintomekanismeja, joilla varmistetaan asiaankuuluvien sidosryhmien, kuten kalastajien, myös pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien, ja tarvittaessa alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen suora ja jäsennelty osallistuminen suunnitelmia koskeviin päätöksenteko-, seuranta- ja tarkistusprosesseihin;

41. painottaa tarvetta vahvistaa kalastukselle annettavaa tukea ja ottaa kalastus järjestelmällisesti huomioon merten aluesuunnittelussa; kannattaa selkeää alueellista vyöhykejakoa ja ensisijaisia kalastusalueita, joissa otetaan huomioon kalavarojen liikkuminen ja kehitys, perinteisten kalastus- ja vesiviljelyalueiden tunnustaminen, tarve säilyttää ja suojella ympäristöä sekä parantaa kalakantojen tilaa; painottaa, että vyöhykejako olisi räätälöitävä eri laivastonosien ja merialueiden mukaan ja sen olisi perustuttava vankkoihin tieteellisiin ja sosioekonomisiin arviointeihin ja indikaattoreihin näkyvyyden ja ennakoitavuuden lisäämiseksi kalastusalalla; kehottaa tekemään pakolliseksi arvioinnin, joka koskee kalastustoiminnan siirtymisen kumulatiivisia sosioekonomisia vaikutuksia, mukaan lukien vaikutukset EU:n laivaston kilpailukykyyn, kannattavuuteen, meriturvallisuuteen ja sukupolvenvaihdoksiin;

42. painottaa erityisesti tarvetta lisätä varattuja alueita, jotka on tarkoitettu pienimuotoiseen vähävaikutteiseen rannikkokalastukseen 12 meripeninkulman vyöhykkeellä ja joita tuetaan yhteishoitojärjestelmillä;

43. korostaa tarvetta vahvistaa tutkimusta kalastusalueiden ja kalavarojen kartoittamiseksi ja mallintamiseksi; katsoo, että kalastustoiminnalle osoitettujen vyöhykkeiden määrittelyssä ja kalastustoiminnan suunnittelussa on noudatettava dynaamista lähestymistapaa, jotta voidaan mukautua historiallisiin levinneisyysalueisiin vaikuttaviin kalakantojen muutos- ja vaellusilmiöihin;

44. kehottaa komissiota ehdottamaan kalastusalalle korvaavien toimenpiteiden tai vakuutusjärjestelmien mekanismia, kun sen toiminta siirretään muualle meren vaihtoehtoisten käyttötarkoitusten vuoksi, mukaan lukien taloudelliset korvaavat toimenpiteet, ja kehottaa asettamaan etusijalle uudet yhteensopivat käyttötarkoitukset ja kalastusreittien uudelleensuunnittelun tukemisen tai teknologiset investoinnit;

45. korostaa merellä tapahtuvan toiminnan, kuten kalastuksen, kauaskantoisten rajoitusten mahdollisia kielteisiä seurauksia rannikkoyhteisöille erityisesti saarialueilla ja syrjäisimmillä alueilla; kehottaa liittämään merten aluesuunnitelmien kehittämiseen, täytäntöönpanoon ja tarkistamiseen kaikissa tapauksissa sosiaalisten ja alueellisten vaikutusten arviointeja, joissa keskitytään erityisesti työllisyyteen, työoloihin, kalastajien turvallisuuteen ja rannikkoyhteisöjen kestävyyteen, sekä arvioimaan kalastuksen rajoitusten ja toimenpiteiden biologista ja sosioekonomista toimivuutta;

46. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan kalastuksen merialueiden strategiseksi ja ensisijaiseksi käyttäjäksi, joka on olennaisen tärkeä EU:n ruokasuvereniteetin ja elintarviketurvan, rannikkoalueiden työllisyyden ja strategisen riippumattomuuden kannalta, ja ottamaan tämän aseman nimenomaisesti huomioon merten aluesuunnitelmissa ja merten aluesuunnittelusta annetun direktiivin tulevassa tarkistuksessa;

47. kehottaa tässä yhteydessä soveltamaan pienimuotoisen kalastuksen hoitoon eriytettyä lähestymistapaa, johon sisältyy etuoikeutettu pääsy 12 meripeninkulman alueelle pienimuotoiselle kalastukselle, vähävaikutteiselle toiminnalle ja suojeluhankkeille;

48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita integroimaan vesiviljelyn, simpukoiden viljelyn ja rantakalastuksen, myös äyriäisten keräyksen, edelleen merten aluesuunnitteluun ja tunnustamaan alhaisen trofiatason ja vähähiilisen vesiviljelyn tarjoamat ekosysteemipalvelut; kehottaa komissiota harkitsemaan lisätoimia, kuten mahdollisen yhteisen vesiviljelypolitiikan kehittämistä välineenä, joka helpottaa tätä integrointia; kehottaa nimeämään merten aluesuunnittelussa erityisiä merialueita kestävän vesiviljelyn kehittämisalueille, kuten vähähiiliselle ja alhaisen trofiatason vesiviljelylle; kehottaa helpottamaan lupamenettelyjä ja vähentämään sääntelyesteitä näiden toimintojen kehittämiselle; korostaa, että lupamenettelyjä on nopeutettava ja tuettava selkeillä ympäristövaatimuksilla sosioekonomisten hyötyjen maksimoimiseksi; kehottaa tarjoamaan kannustimia vesiviljelyn, erityisesti alhaisen trofiatason vesiviljelyn, kestävän kehityksen edistämiseksi, mukaan lukien monipuolistaminen muihin kuin rehulajeihin, kuten merilevien viljelyyn;

49. painottaa, että merten aluesuunnittelussa tarvitaan avointa ja monen sidosryhmän välistä hallinnointia; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan asianomaisten sidosryhmien, myös neuvoa-antavien toimikuntien ja kalastajien, vesiviljelijöiden ja simpukoiden viljelijöiden varhaisen, järjestelmällisen, merkityksellisen ja jatkuvan osallistumisen suunnittelun, prosessien, täytäntöönpanoon, lopputulosten ja tarkistamisen kaikkiin vaiheisiin merten aluesuunnittelussa ja sisällyttämään siihen avointa palautetta siitä, miten sidosryhmien panosta käytetään päätöksenteossa; kehottaa

kohtelemaan oikeudenmukaisesti kaikkia sidosryhmiä sekä rannikko- ja saariyhteisöjä niiden taloudellisista, hallinnollisista tai organisatorisista resursseista riippumatta avointen kuulemismuotojen avulla;

50. katsoo, että hallinnointiin ja päätöksentekoon merten aluesuunnittelussa tulisi käyttää yhteishallinnointimallia; painottaa tämän mallin etuja, sillä se mahdollistaa sidosryhmien suoran osallistumisen, kalavarojen paremman hoidon, parhaiden käytäntöjen jakamisen ja paikallisiin realiteetteihin räätälöidyn lähestymistavan erityisesti silloin, kun se perustuu olemassa oleviin ja hyväksi havaittuihin rakenteisiin sekä paikallisten kalastusyhteisöjen ja muiden rakenteiden, kuten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen, käytännön tietämykseen; korostaa, että yhteishallinnointi voi myös auttaa edistämään sukupolvenvaihdosta alalla ja vahvistamaan pienimuotoista kalastusta ja rannikkokalastusta harjoittavien laivastojen taloudellista häiriönsietokykyä;

51. korostaa alhaalta ylöspäin suuntautuvien rakenteiden, kuten paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden ja paikallisten toimintaryhmien, paikallis- ja alueviranomaisten, kalastaja- ja kerääjäjärjestöjen, kalastusalan naisjärjestöjen ja muiden paikallis- ja aluetason järjestöjen, etuja merten aluesuunnittelun paikallisen täytäntöönpanon yhteydessä;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan sidosryhmien, erityisesti pienimuotoista kalastusta harjoittavien kalastajien, myös rantakalastajien, kuten äyriäisten kerääjien, ja heidän järjestöjensä, sekä rannikko- ja saariyhteisöjen, myös kaikkein syrjäisimpien alueiden, valmiuksien kehittämistä, jotta niillä on paremmat valmiudet osallistua aktiivisesti ja tehokkaasti merten aluesuunnitteluun liittyviin julkisiin kuulemisiin ja päätöksentekoprosesseihin; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää tukea sukupolvenvaihdoksia, ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että aluesuunnittelua koskevat päätökset eivät luo lisäesteitä nuorten kalastustoiminnan aloittamiselle;

53. korostaa, että alueiden osoittamisessa uusiutuvan merienergian tuotannolle tai meriekosysteemien suojelulle on otettava huomioon vaikutukset kalastukseen ja vesiviljelyyn, historiallisesti tärkeät ja perinteiset kalastusalueet mukaan lukien; korostaa tarvetta tehdä järjestelmällisesti kumulatiivisia ympäristövaikutusten ja sosioekonomisten vaikutusten arviointeja ennen alueen rajoittamista ja varmistaa, että asianomaisille ammattilaisille, merituulipuistohankkeiden osalta erityisesti kalastajille, tiedotetaan etukäteen ja että heidän kuulemisensa on pakollista ennen päätösten tekemistä; kehottaa tässä yhteydessä tekemään arviointeja merituulipuistojen vaikutuksista kalavarojen tilanteeseen ja kvantifioimaan merituulipuistoista kalastukselle aiheutuvat tärkeimmät sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset;

54. korostaa, että meriekosysteemien suojelutoimenpiteiden on perustuttava luotettaviin tieteellisiin ja sosioekonomisiin arviointeihin ja ne on räätälöitävä kunkin alueen suojelutarpeisiin; painottaa, että suojeltujen merialueiden eri luokkien perustamisen ja hoidon, jos se on suojelutavoitteiden ja parhaiden käytettävissä olevien tieteellisten lausuntojen mukaista, olisi mahdollistettava rinnakkaiselo kestävän kalastustoiminnan kanssa, myös asianmukaisten eriytettyjen hoitotoimenpiteiden avulla ja välttämällä automaattista poissulkemista; korostaa myös ”muiden tehokkaiden aluekohtaisten suojelutoimenpiteiden” potentiaalia;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan järjestelmällisesti ja tieteellisesti merialueiden, myös suojeltujen merialueiden tai uusiutuvan merienergian tuotantoalueiden, yhteiskäytön mahdollisuuksia ja välttämään eri merialueiden käsittelemistä toisensa poissulkevina; painottaa, että kaikkien sidosryhmien ja erityisesti kalastajien aktiivinen osallistuminen suojeltujen merialueiden suunnitteluun, hoitoon ja arviointiin lisää ympäristötehokkuutta, suojelutoimenpiteiden hyväksyntää ja näiden alueiden parempaa integrointia merten aluesuunnitteluun; korostaa, että ilmastonmuutos ja kalakantojen levinneisyysalueiden muuttuminen on otettava paremmin huomioon, jotta varmistetaan joustava lähestymistapa vyöhykejakoon, joka heijastaa kalastuksen dynaamista luonnetta;

56. kehottaa komissiota tukemaan merten aluesuunnittelussa lähestymistapaa, joka on rajatylittävämpi ja enemmän merialueisiin perustuva, edistämällä olemassa olevia aloitteita, kuten laajennettua Pohjanmeren aluetta koskevaa aloitetta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä viereisten rannikkovaltioiden kanssa osallistumaan yhteistä hallinnointia koskeviin alueellisiin foorumeihin Itämeren suojelukomission (joka tunnetaan myös nimellä Helsingin komissio tai HELCOM) esimerkin pohjalta, jotta voidaan myös tunnistaa yhteiset kalastuksen kulkuväylät;

57. kehottaa jäsenvaltioita täydentämään kansallisia suunnitelmia suunnitelmilla, joissa keskitytään enemmän merialueisiin, ja kehittämään tarvittaessa makroaluesuunnittelustrategioita, mukaan lukien yhteiset merten aluesuunnitelmat; kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n ulkopuolisia maita, erityisesti viereisiä rannikkovaltioita, syventämään merten aluesuunnittelua koskevaa yhteistyötään erityisesti Yhdistyneen kuningaskunnan, Välimeren ja Itämeren lähialueilla; kannattaa vahvempaa merialuekohtaista lähestymistapaa merten aluesuunnitteluun ja sen varmistamista, että kalastus sisällytetään kaikilta osin rajatylittäviin suunnittelukehyksiin eikä sitä aseteta epäedulliseen asemaan hajanaisten kansallisten päätösten vuoksi;

58. kehottaa tehostamaan merten aluesuunnittelua koskevaa yhteistyötä EU:n, sen jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä; korostaa, että Englannin kanaalin rannikkovaltioiden välistä

koordinointia on parannettava; korostaa erityisesti tilannetta Kanaalin alueilla, joilla yhteistyötä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Kanaalisaarten kanssa on parannettava erityisesti suojeltujen merialueiden nimeämisen osalta; toteaa, että tähän liittyvään yhteistyöhön on sisällyttävä pakollisia ja avoimia sidosryhmien kuulemisprosesseja; kehottaa EU:ta, Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja muita asiaankuuluvia osapuolia laatimaan Englannin kanaalin ja Pohjanmeren alueellisen hoitosuunnitelman, jotta varmistetaan luonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ja monivuotinen kalastuksenhoito;

59. painottaa, että tällaisella yhteistyöllä EU:n ulkopuolisten maiden kanssa on varmistettava tasapuoliset toimintaedellytykset ja vältettävä EU:n laivastoille ja kalastusyhteisöille haittaa aiheuttavaa pyyntiponnistuksen siirtämistä; kehottaa siksi komissiota noudattamaan jäsenneltyä lähestymistapaa vuoropuheluun ja yhteistyöhön viereisten rannikkovaltioiden kanssa, jotta voidaan edistää samanlaisia ympäristö-, hoito- ja sosiaalinormeja, ja kehottaa sitä olemaan valmis toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet EU:n etujen suojelemiseksi;

60. kehottaa sisällyttämään merten aluesuunnitteluun ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevia toimenpiteitä ja muita asiaankuuluvia ympäristötoimenpiteitä, jotta voidaan puuttua kalastukseen ja vesiviljelyyn vaikuttaviin ongelmiin, kuten rannikoiden eroosioon, veden lämpötilan nousuun, haitallisiin vieraslajeihin, valtamerten happamoitumiseen, sekä maalta että merestä peräisin olevaan pilaantumiseen ja kumulatiivisiin vaikutuksiin; korostaa, että näiden ratkaisujen on oltava oikeasuhteisia, ne on mukautettava paikallisiin olosuhteisiin ja niitä on arvioitava etukäteen kustannustehokkuuden kannalta välttäen yleispäteviä lähestymistapoja, joissa ei oteta huomioon kunkin merialueen realiteetteja; korostaa, että kalastajilla voi olla keskeinen rooli seurannassa, varhaisessa havaitsemisessa ja suojelutoimissa edellyttäen, että heidät otetaan asianmukaisesti mukaan ja heitä koulutetaan ja tuetaan;

61. painottaa rannikoiden eroosion ja rannikoiden vetäytymisen vaikutuksia rannikoilla, erityisesti alueilla, joilla harjoitetaan ja kehitetään vesiviljelytoimintaa; kehottaa tässä yhteydessä laatimaan rannikkoalueiden selviytymiskykyä koskevan EU:n suunnitelman, johon sisältyy rannikkoalueiden yhdennetty käyttö ja hoito, ilmastonmuutoksen hillitseminen ja siihen sopeutuminen, maa- ja merialueiden välinen vuorovaikutus, merten ja maan pilaantuminen, rannikkoalueiden sopeutumistoimenpiteet ja kohdennettu tuki vesiviljelylle; uskoo, että jäsenvaltioilla on tässä tärkeä rooli ja että nämä vaikutukset on otettava huomioon jäsenvaltioiden merten aluesuunnitelmissa;

62. on erittäin huolissaan komission ehdottamasta eri rakennerahastojen uudistuksesta ja uudesta monivuotisesta rahoituskehyksestä, joissa

vähennetään merkittävästi kalastukseen osoitettuja varoja ja vaarannetaan siten merten aluesuunnittelua koskevan direktiivin täytäntöönpanon parantaminen;

63. korostaa tarvetta osoittaa merkittäviä resursseja tiedonkeruuseen ja tieteelliseen tutkimukseen sekä tehostaa tietojen jakamista ja koordinointia jäsenvaltioiden välillä; katsoo, että standardoidummat ja yhdenmukaisemmat tiedot ja menetelmät auttavat turvaamaan kalastuksen ja vesiviljelyn aseman merten aluesuunnittelussa; painottaa tässä yhteydessä tarvetta kehittää ja päivittää tieteellistä tietoa ilmastonmuutoksen vaikutuksista meren luonnonvaroihin erityisesti sellaisten muutosten osalta, jotka koskevat kalakantojen maantieteellistä jakautumista, kutupaikkoja tai kalakantojen siirtymistä;

64. kehottaa parantamaan ja yhdenmukaistamaan tiedonkeruuta ja kalastustoiminnan järjestelmällistä kartoittamista ennakkoedellytyksenä oikeudenmukaiselle ja näyttöön perustuvalle merten aluesuunnittelulle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään parhaita saatavilla olevia ja ajantasaisia tietoja;

65. katsoo, että tulevalla valtamerten havainnointia koskevalla EU:n Ocean Eye -aloitteella olisi vahvistettava ja yhdenmukaistettava meritietojen keruuta ja siten edistettävä parempaa merten aluesuunnittelua; kehottaa lisäksi hyödyntämään eurooppalaisen valtamerten digitaalisen kaksosen tarjoamia mahdollisuuksia, jotta voidaan paremmin ymmärtää ja ennakoida ilmastonmuutoksen vaikutuksia merten tilaan ja merten luonnonvaroihin sekä kehittää asianmukaisia meriä koskevia suunnittelustrategioita;

66. korostaa, että merten aluesuunnittelu on sovitettava yhteen Euroopan meri-, kalatalous- ja vesiviljelyrahaston ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelman kanssa, myös tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä, jotta voidaan edistää tutkimusta ja innovointia, myös aloilla, jotka on erityisesti osoitettu kestäviin ja innovatiivisiin käyttötarkoituksiin; katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi kannustettava digitaalisten teknologioiden, kuten eurooppalaisten tekoälyvälineiden, käyttämistä merten aluesuunnittelun tukena;

67. kehottaa komissiota seuraamaan tarkasti merten aluesuunnitteludirektiivin täytäntöönpanoa; katsoo, että seuraavassa merten aluesuunnitteludirektiivin arviointikertomuksessa olisi keskityttävä kalastukseen ja vesiviljelyyn kohdistuviin alueellisiin vaikutuksiin, sidosryhmien osallistumiseen ja rajatylittävään yhteistyöhön sekä annettava suosituksia siitä, miten merten aluesuunnitteludirektiivillä voitaisiin saavuttaa parempia tuloksia ekologisen, sosiaalisen ja taloudellisen kestävyyden kannalta; toteaa, että merten aluesuunnittelua olisi arvioitava alueellisen tasapuolisuuden kannalta, millä tarkoitetaan hyötyjen ja rajoitteiden tasapuolista jakautumista sidosryhmien, alueiden ja sukupolvien

kesken, eikä pelkästään sen taloudellisen tai hallinnollisen tehokkuuden kannalta;

68. kehottaa komissiota vahvistamaan Euroopan merten aluesuunnittelufoorumia tarjoamalla esimerkkejä merten aluesuunnitteluhankkeista, kartoitusvälineistä ja hyvistä käytännöistä; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään enemmän tätä foorumia niiden laatiessa merten aluesuunnitelmia, jotta voidaan helpottaa avoimien poliittisten päätösten tekemistä sulkematta pois aitoa kuulemista ratkaistaessa käyttö- ja eturistiriitoja;

69. kannattaa merten aluesuunnitteludirektiivin tarkistamista osana valtamerisäädöstä, joka on odotettavissa vuoden 2026 lopussa; panee merkille, että merten aluesuunnittelua koskevaa direktiiviä tarkistetaan samanaikaisesti meristrategiapuitedirektiivin kanssa; katsoo, että tällä tarkistuksella olisi luotava johdonmukainen kehys nykyisen lainsäädännön ja sääntelykehyksen välisen koordinoinnin parantamiseksi virtaviivaistamalla päällekkäisiä säännöksiä, yhdenmukaistamalla tavoitteita, virtaviivaistamalla olemassa olevia tavoitteita ja ottamalla käyttöön vähimmäistavoitteita, jotka olisi saavutettava merten aluesuunnitelmissa, parantamalla meri- ja maa-aluesuunnittelun johdonmukaisuutta ja ottamalla käyttöön yhteisiä hallinnointivälineitä; katsoo, että tällä tarkistuksella olisi erityisesti tehtävä sidosryhmien, etenkin kalastajien ja rannikkoyhteisöjen, osallistumista koskevista säännöksistä oikeudellisesti sitovia ja parannettava niiden yhdenmukaista soveltamista kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että ehdotetulla säädöksellä olisi luotava synergiaa eri asetusten ja alojen välille aidosti kokonaisvaltaisella politiikan koordinoinnilla ilman, että asetetaan uusia alakohtaisia velvoitteita; katsoo lisäksi, että on otettava käyttöön vähimmäisvaatimukset kalastus- ja vesiviljelyalueiden turvaamiseksi, jotta voidaan edistää ruokasuvereniteettia, strategista riippumattomuutta sekä sinisen talouden kestävyyttä ja kilpailukykyä;

70. katsoo, että merten aluesuunnitteludirektiivin tarkistuksessa olisi myös vahvistettava rajatylittävää ja useaan käyttötarkoitukseen perustuvaa lähestymistapaa kumulatiivisten vaikutusten lieventämiseksi ja parannettava sidosryhmien osallistumista; katsoo, että on myös tärkeää hyödyntää tarkistamista EU:n kalastuslaivaston hajanaisuuden ja epävarmuuden vähentämiseksi;

71. katsoo, että valtamerisäädöksen olisi katettava kaikki EU:n alueet ja siinä olisi otettava huomioon niiden erityispiirteet erityisesti syrjäisimpien alueiden ja saarialueiden osalta; korostaa, että on tärkeää ottaa parlamentin kalatalousvaliokunta mukaan tulevan ehdotuksen laatimiseen erityisesti ruokasuvereniteetin, kalastuksen ja vesiviljelyn strategisen roolin ja yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon osalta;

72. katsoo, että merten aluesuunnitteludirektiivin tuleva uudelleentarkastelu olisi kytkettävä tiiviisti valtamerisopimuksen täytäntöönpanoon, riittävien taloudellisten resurssien tarjoamiseen erityisesti osana seuraavaa monivuotista rahoituskehystä ja konkreettisiin toimiin, jotta voidaan varmistaa sen tehokas täytäntöönpano ja välttää jäsenvaltioihin ja sidosryhmiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset; korostaa, että näiden resurssien on oltava riittäviä, ennakoitavia ja helposti saatavilla ja että niiden käytössä on asetettava etusijalle toimenpiteet, joilla on konkreettisia vaikutuksia;

73. kehottaa komissiota sisällyttämään merten aluesuunnittelun kaikilta osin kalastus- ja vesiviljelyalan vuoden 2040 vision kehittämiseen ja liittämään nämä aloitteet yhteisen kalastuspolitiikan arvioinnin tuloksiin;

°

° °

74. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.